

ABSTRAKT

Tato diplomová práce se zabývá emoční prací striptérek z pražského striptýzového klubu X. Striptýz vnímám jako zaměstnání, při kterém je třeba regulovat vlastní emoce tak, aby byly vyvolány kýžené pocity u zákazníků a zákaznic. V klubu X jsem provedla několikaměsíční etnografický výzkum, jehož cílem bylo zjistit, jak probíhá a jaké konkrétní formy a podoby nabývá každodenní emoční a fyzická práce jeho pracovnic z jejich vlastní perspektivy. Prostřednictvím analýzy terénních poznámek ze zúčastněného pozorování a 12 rozhovorů s pracovnicemi a pracovníky zkoumám jejich pracovní podmínky, podobu jejich emoční práce, způsoby, jakými se se svou prací vyrovnávají a důsledky, které má pro ně i pro chod klubu jako takového. V závěru práce se objasňuji, proč považuji prostředí klubu X za tzv. kulturu znásilnění a navrhuji, jak by klub mohl transformovat své pracovní podmínky tak, aby vytvořil bezpečné pracovní prostředí pro své zaměstnankyně, a tím jim i usnadnil jejich emoční práci.